

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullón

STUDIUL 10

A treia calatorie misionara a lui Pavel

In aceasta saptamana vom studia a treia calatorie misionara a lui Pavel. A doua calatorie se terminase practic in Efes si de acolo, Pavel s-a intors la Cezareea. Fapte 18: 22 spune :

„S-a dat jos din corabie in Cezareea, s-a suit la Ierusalim si dupa ce a urat de bine bisericii, s-a pogorat in Antiohia.”

Cezareea si Iope erau porturile de unde se urca spre Ierusalim. Evident ca Pavel s-a dus la Ierusalim ca sa informeze pe frati si apoi s-a dus in nord, la biserica lui din Antiohia. Biserica din Antiohia era cea care il inspira si il ajuta financiar in calatoriile lui. La putin timp dupa aceea a plecat in cea dea treia calatorie. Fapte 18: 23 spune:

„Dupa ce a petrecut catava vreme in Antiohia, Pavel a plecat si a strabatut din loc in loc tinutul Galatiei si Frigiei, intarind pe toti ucenicii.”

In aceasta calatorie el s-a intors in Efes unde avea sa ramana mai mult timp ca prima data. Ceea ce a facut acum a fost sa viziteze bisericile pe care le infiintase in primele doua calatorii. In timp ce el vizita bisericile, in Efes a ajuns un om pe nume Apolo, un alt mare predicator al bisericii primare. Nu era asa de cunoscut ca Pavel dar predica cu putere. Fapte 18:24 spune:

„La Efes, a venit un iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii si era tare in Scripturi.”

Apolo era iudeu dar numele lui era grecesc. Era un iudeu grec din diaspora care apartinea acelui grup de iudei imprastiati in afara Palestinei. Totusi el se nascuse in Alexandria in nordul Egiptului. Alexandria, oras ridicat de Alexandru Magno, era un mare centru cultural al acelor vremi. Acolo exista o mare universitate si una din cele mai mari biblioteci din toata lumea. Acolo s-a tradus versiunea greaca a Vechiului Testament numita Septuaginta. Apolo era un bun orator si predicator. El explica Scripturile cu claritate, deoarece cunostea foarte bine Vechiul Testament. Fapte 18:25 spune:

„El era invatat in ce priveste Calea Domnului, avea un duh infocat si vorbea si invata amanuntit pe oameni despre Isus, macar ca nu cunostea decat botezul lui Ioan.”

Apolo fusese instruit in caile Domnului. El cunostea pe Isus dar nu avea o intelegere completa a Evangheliei. Acest lucru ne confirma ca, cunosterea Cuvantului lui Dumnezeu este un proces de crestere continua. Nimeni nu poate sa spuna ca stie totul si ca nu trebuie sa mai invete nimic. Apolo vorbea cu infocarare dar, asta nu inseamna ca avea puterea Duhului Sfânt. El avea o pasiune mare pentru lucrurile lui Dumnezeu, dar avea nevoie sa continue sa invete. De aceea Fapte 18:26 spune:

„A inceput a vorbi cu indrazneala in sinagoga. Acuila si Priscila, cand l-au auzit, l-au luat la ei si i-au aratat cu deamanuntul calea lui Dumnezeu.”

Dupa ce ascultat sfaturile pe care i le-a dat Priscila si Acuilasi si a asimilat indemnurile lor, s-a dus la Ahaia unde a facut o lucrare extraordinara pentru Dumnezeu. Nu pierzi nimic daca asculti sfaturile bune ale oamenilor. Abia acum Apolo intelesese Evanghelia completa. Fapte 18:28 spune:

„Caci infrunta cu putere pe iudei inintea norodului, si le dovedea din Scripturi ca Isus este Hristosul.”

El crescuse si cand un om creste, poate fi si mai util pentru lucrarea lui Dumnezeu. Sunt unii oameni care vor sa fie utili lui Dumnezeu dar nu vor sa creasca. Sa cresti inseamna: sa asculti sfaturi, sa gandesti, sa cercetezi si sa incepi sa iei decizii intelepte. Cand Pavel a ajuns in Efes in cea dea treia

calatorie, Apolo era deja in Corint. Dar el gaseste doi ucenici care fusesera botezati fara ca sa fi auzit vorbindu-se despre Duhul Sfânt. Atunci Pavel isi ia timp ca sa le explice si ei sunt botezati din nou. Acest fapt ne invata un lucru: atunci cand cineva a fost botezat avand o cunoastere partiala a Evangheliei, ulterior descoperind noi adevaruri ale lui Dumnezeu, nu exista nici un inconvenient ca el sa se boteze din nou.

Partea a doua. Am vazut ca relatarea celei de-a treia calatorii a lui Pavel incepe in Fapte 18:23 unde spune ca el, a iesit din Antiohia si a plecat aproape pe aceiasi ruta ca in calatoriile anterioare. Dar de data aceasta, s-a dus la Efes unde a facut o lucrare mare. Acolo a invatat in scoala lui Tiran timp de doi ani si a facut minuni care au provocat o miscare de protest impotriva lui, condusa de Demetriu si colegii lui. Secretarul cetatii a reusit sa ii calmeze, spunandu-le sa apeleze la lege, nu la violenta. Ce era scoala lui Tiran? Era o scoala pentru efeseni, un fel de universitate. Intre activitatile zilnice ei isi luau un timp pentru a dormi cateva ore dupa masa. Pavel trebuie ca a luat cu chirie sala mare a lor si profita de pauza pe care o faceau ei ca sa predice Cuvantul lui Dumnezeu. A facut acest lucru timp de doi ani. Ca rezultat al acestei lucrari, toata Asia a auzit Cuvantul lui Dumnezeu, atat iudei cat si greci. Luca adauga cateva minuni, pe care le descrie ca o victorie a puterii lui Dumnezeu intr-un oras unde magia si alte practici pagane erau destul de comune. Nu incapa indoiala ca Dumnezeu, putea sa vindece prin Pavel, chiar batistele si sorturile atinse de el aveau puterea de a vindeca. Fapte 19:11,12 spune:

„ Si Dumnezeu facea minuni nemaipomenite prin mainile lui Pavel; pana acolo ca peste cei bolnavi se puneau bazmale sau sorturi, care fusesera atinse de trupul lui, si ii lasau boalele si ieseau afara din ei duhurile rele. ”

Se pare ca acele superstitii din Efes, au facut ca Dumnezeu sa faca minuni extraordinare. Poate ca acesta este un exemplu ca Dumnezeu implineste nevoile oamenilor dupa nivelul lor de intelegere. Ce era cu acele batiste si sorturi care se mentioneaza in Biblie? Erau bucati de material pe care Pavel le folosea in lucrul sau. El facea corturi si clima era calda si umeda, iar in timp ce lucra isi stergea sudoarea cu acele batiste. Oamneii veneau si adunau acele bucati de material cu sudoarea lui Pavel si le duceau la cei bolnavi care erau vindecati de bolile lor. Trebuie sa stim ca in acele locuri se practica o religie a misterelor. In anumite ritualuri, se foloseau richii albe si se puneau accent pe faptul ca totul trebuia sa fie foarte curat si alb. Se pare ca Dumnezeu incerca sa demonstreze inutilitatea practicilor lor, folosind aceste carpe murdare de sudoare pentru vindecarea bolnavilor. Acest lucru ne mai spune si ca apostolului Pavel i-a fost data o putere speciala. De aici si pana la faptul ca in ziua de azi, multi din cei care fac un negot din credinta si vand batiste, este un drum foarte lung. Nu se poate compara una cu alta.

Pavel, satisfacut cu rezultatele lui in Efes, a decis sa se intoarca la Ierusalim. Luca nu explica motivul acestei calatorii, dar stim din scrisorile lui Pavel, ca el dorea sa duca fondurile pe care le stransese pentru cei saraci la Ierusalim. In zilele lui Claudiu a fost o foamete mare si in acele zile crestinii au saracit. Dar in ciuda bunelor intentii ale lui Pavel, in momentul cand se pregatea sa plece, a inceput o tulburare mare. Argintarul Dimitrie si-a vazut amenintat negotul, pentru ca el facea idoli din argint si ii vindea. Dar cand Pavel a inceput sa predice, multa lume a renuntat la idolatrie si nu a mai cumparat nimic de la el. Atunci Dimitrie, a invrajbit pe oamenii din cetate impotriva lui Pavel.

Partea a treia. Dupa acele momente de tulburare, Pavel a hotarat sa plece din Efes. Dar inainte de a ajunge la Ierusalim, a decis sa treaca prin Macedonia, Ahaia si Troa. Escala lui in Troa, a culminat cu o reuniune a bisericii in prima zi a saptamanii, spune Biblia. Acest fapt se foloseste foarte des ca o dovada ca in bisericile unde erau crestini dintre neamuri, deja se tinea duminica ca zi de odihna pentru ca sambata nu mai era valabila. Sunt multi oameni sinceri care cred asa dar duminica nu era o zi de inchinare pentru acesti oameni. Ce se intampla? Am sa ma explic. Inainte de a afirma ca oamenii tineau duminica, este necesar sa stabilim ziua exacta in care s-a intamplat actiunea relatata mai sus. La fel de important este sa vedem natura acelei intalniri. Fapte 20:7-9

„In ziua dintai a saptamanii eram adunati laolalta ca sa frangem painea. Pavel, care trebuia

sa plece a doua zi, vorbea ucenicilor si si-a lungit vorbirea pana la miezul noptii. In odaia de sus, unde eram adunati, erau multe lumini. Si un tanar numit Eutih, care sedea pe fereastra, a adormit dea binelea in timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a cazut jos din catul al treilea, si a fost ridicat mort.”

In aceasta referinta biblica se vorbeste de lampi si de faptul ca Pavel si-a prelungit vorbirea pana la miezul noptii si apoi pana dimineata. Aceste lucruri ne dovedesc ca era vorba de o intalnire nocturna, nu una in timpul zilei. Intrebarea este: daca era noaptea zilei de sambata sau noaptea zilei de duminica. Luca era un om care implinea legea lui Dumnezeu. Este clar ca reuniunea a inceput sambata si a continuat si dupa apusul soarelui, care din punct de vedere biblic era prima zi a saptamanii. Chiar daca se spune ca ei s-au adunat pentru a frange painea, nu se spune ca s-au adunat ca sa se inchine lui Dumnezeu pentru ca era ziua sfanta. Textul biblic spune ca erau acolo pentru a frange painea si pentru a-si lua ramas bun de a Pavel care avea sa plece in ziua urmatoare. Aceasta sarbatorire a frangerii painii, se facea in orice zi a saptamanii. Sa ne aducem aminte ca biserica primara frangea painea in fiecare zi. De aceia aici nu se vorbeste despre schimbarea zilei de odihna.

Partea a patra. Dupa ce aplecat din Troa, s-a oprit la Milet, o cetate la vreo 40 de kilometri de Efes pe coasta marii Egee. De acolo el a trimis vorba iudeilor bisericii din Efes sa se duca la Milet si asa le-a dat un ultim mesaj inainte de a pleca catre Iudeea. Acest discurs al lui Pavel este inregistrat in versetele 18-27. nu putem citi tot pasajul dar, gasim aici trei puncte centrale. Primul punct este credinciosia cu care un apostol trebuie sa-si implineasca lucrarea. Fapte 20:18-21 spune:

„ Cand au venit la el le-a zis: „Stiti cum m-am purtat cu voi in toata vremea, din ziua dintai, in care am pus piciorul pe pamantul Asiei. Am slujit Domnului cu toata smerenia, cu multe lacrimi si in mijlocul incercarilor, pe care mi le ridicau uneltirile Iudelor. Stiti ca n-am ascuns nimic din ce va era de folos, si nu m-am temut sa va propovaduiesc inaintea norodului si in case, si sa vestesc Iudeilor si Grecilor: pocainta fata de Dumnezeu si credinta in Domnul nostru Isus Hristos.”

Ce mod frumos de a incheia lucrarea! Pavel era un om pasionat de lucrare, un om care de multe ori predica cu lacrimi in ochi. El a lucrat si a predicat de a amvon si, mai mult decat atat, mergea si in casele oamenilor unde erau grupuri mici de credinciosi.

Al doilea lucru pe care il vedem, este curajul pe care il avea ca sa intampine pericolele viitoare. Un slujitor al lui Dumnezeu nu are doar un trecut frumos ci el trebuie sa privesca si spre viitor cu optimism in ciuda dificultatilor care pot sa apara. Fapte 20:22-24 spune:

„ Si acum, iata ca impins de duhul ma duc la Ierusalim fara sa stiu ce se va intampla acolo. Numai Duhul Sfânt ma instiinteaza din cetate in cetate ca ma asteapta lanturi si necazuri. Dar eu nu tin numaidecat la viata mea ca si cum mi-ar fi scumpa. Ci vreau numai sa-mi sfarsesc cu bucurie calea si slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca sa vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.”

Teama lui Pavel nu era fara temei. Biserica din Ierusalim il privea cu scepticism, ca sa nu zic ostilitate, din cauza trecutului sau ca persecutor, iar pentru autoritatile iudaice, Pavel nu era decat un tradator si un apostaziat. Slujitorii lui Dumnezeu, nu pot merge singuri acolo unde vor ei. Daca Pavel ar fi putut merge unde ar fi dorit, nu s-ar fi dus niciodata la Ierusalim. Dar s-a dus acolo pentru ca l-a insotit Duhul lui Dumnezeu. Domnul nu te va trimite niciodata unde harul Sau nu te va putea proteja. Ai credinta! Daca esti pastor si arzi de dorinta de a face evanghelizare, du-te unde spune Dumnezeu! Du-te, pentru ca acolo Dumnezeu te va folosi cu putere.

Al treilea lucru care il preocupa pe Pavel, era in legatura cu invatatorii falsi care aveau sa apara in biserica incercand sa slabeasca credinta fratilor. Iar Pavel avertizeaza pe lideri si le spune ca ei trebuie sa fie ultimele ziduri pe care sa le sfarame. Este pacat ca de multe ori cel rau vine cu invatatori falsi si idei false si primii care cad sunt chiar liderii bisericilor. Este trist, deoarece prezbiterii bisericii trebuie sa fie ultima reduta care sa nu se lase cucerita. Fapte 20:29-31

„ Stiu bine ca, dupa plecarea mea, se vor vari intre voi lupi rapitori, care nu vor cruta turma; si se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor invata lucruri stricacioase, ca sa traga pe ucenici de partea lor. De aceia veghiati si aduceti-va aminte ca, timp de trei ani zi si noapte, n-am incetat sa

sfatuiesc cu lacrimi pe fiecare dintre voi.”

Acele sfaturi sunt valabile si astazi pentru ca zilnic apar idei noi care ataca biserica, ataca organizatia si vorbesc de rau pe toti. Ii numesc lupi rapitori care nu vor decat bani dar iau cu ei chiar pe oamenii sinceri.

Ultima parte. Aici vom vorbi de lucrarea lui Pavel in Tir si Cezareea. Tir este pe coasta Israelului si Pavel mergea spre Ierusalim cu o mica indoiala in inima. Ceva ii spunea ca acolo il astepta ceva teribil, dar slujitorii lui Dumnezeu nu fug de greutati. Cand exista o misiune care trebui implinita, teama si ezitarea nu-si au locul. Trebuie sa mergem inainte in ciuda temerilor noastre. Pavel a fost sfatuit sa nu se duca la Ierusalim dar nimic nu l-a putut opri. Sa vedem ce s-a intamplat in Tir. Fapte 21:4-6 spune:

„Acolo am gasit pe ucenici si am ramas sapte zile. Ucenicii prin Duhul ziceau lui Pavel sa nu se suie la ierusalim. Dar cand s-au implinit zilele, am plecat si ne-am vazut de drum; si ne-au petrecut toti, cu nevestele si copiii, in afara din cetate. Am ingenunchiat pe mal si ne-am rugat. Apoi ne-am luat ziua buna unii de la altii si noi ne-am suit in corabie, iar ei s-au intors acasa.”

Ce scena teribila de despartire! Fratii lui Pavel stiau ca el mergea spre a fi inchis, asa cum Domnul Isus a mers pe muntele de la Calvar. Dupa aceasta despartire, Pavel si insotitorii lui au ajuns la Cezareea. Acolo s-a intamplat un lucru interesant despre care se vorbeste in Fapte 21:10-14

„Fiindca stateam de mai multe zile acolo, un prooc numit Agab s-a pogorat din Iudea, si a venit la noi. A luat braul lui Pavel, si-a legat picioarele si mainile si a zis: Iata ce zice Duhul Sfânt: „Asa vor lega Iudeii in Ierusalim pe omul acela al cui este braul acesta, si-l vor da in mainile Neamurilor.” Cand am auzit lucrul acesta, atat noi cat si cei de acolo am rugat pe Pavel sa nu se suie la Ierusalim. Atunci Pavel a raspuns: „Ce faceti de plangeti asa si-mi rupeti inima? Eu sunt gata nu numai sa fiu legat, dat chiar sa si mor in Ierusalim pentru Numele Domnului Isus. Daca am vazut ca nu-l putem indupleca n-am mai staruit si am zis: „Faca-se voia Domnului!”

Cand eu citesc aceasta relatare ma simt mic pentru ca am ajuns aproape la sfarsitul lucrarii mele. Sunt inaintat in varsta si anii nu te cruta. Dar eu nu am facut nimic comparat cu ceea ce a facut Pavel, nu am suferit atat cat a suferit el, nu am sacrificat nimic in comparatie cu ceea ce a sacrificat el. Ce om mare! De fiecare data cand studiez viata lui si cand analizez scrisorile lui ma simt si mai inspirat sa dau tot ce pot in anii care imi mai raman. Fie ca Dumnezeu sa puna acest gand in inimile noastre ale tuturor! Amin.

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com